

МОТИВИ КЪМ ПРИСЪДА № 64 от 07.11.2023 г.
по НОХД № 724/2023 г. по описа на РС-Кърджали

Повдигнато е обвинение срещу О. А. с адрес *** за престъпление по чл.343б, ал.3 от НК, извършено на 13.03.2023 г. в гр.Кърджали, както и за престъпление по чл.270, ал.1 от НК, извършено на 13.03.2023 г. в гр.Кърджали.

Делото се разглежда по реда на глава 27, в хипотезата на чл.371, т.2 от НПК. Подсъдимият признава фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и изразява съгласие да не се събират доказателства за тези факти.

Представителят на Районна прокуратура-Кърджали поддържа обвиненията срещу подсъдимия и намира за безспорно установени извършените от него деяния. Моли за престъплението по чл.343б, ал.3 от НК на подсъдимия да бъдат наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца, с отлагане на изпълнението за срок от 3 години, „глоба“ в размер на 1 000 лв., както и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 13 месеца. За извършеното престъпление по чл.270, ал.1 от НК, прокурорът предлага наказание „глоба“ от 1 000 лв. На основание чл.23 от НК за двете престъпления следвало да се определи едно общо наказание, а именно по-тежкото от тях. В тежест на подсъдимия следвало да се възложат и направените разноси по делото.

Защитникът на подсъдимия не оспорва описаната в обвинителния акт фактология, както и дадената правна квалификация на деянията. Моли при индивидуализацията на наказанието съдът да вземе предвид чистото съдебно минало на О. А. и оказаното съдействие в настоящото производство. Затова настоява за наказание към минимума, а именно 3 месеца „лишаване от свобода“, „глоба“ в минимален размер, както и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца. Подсъдимият бил безработен и „глоба“ в среден размер се явявала непосилна за него.

Подсъдимият в съдебно заседание се признава за виновен по предявените обвинения. Моли съдът да съобрази искането на неговия защитник.

Съдът като обсъди всички доказателства събрани по делото и съобрази разпоредбата на чл.373, ал.3 от НПК, прие за установено следното от фактическа страна:

Подсъдимият О. А. /***/ е роден на ***** г. в ***, с адрес ***, турски гражданин, женен, със средно образование, не работи, студент, неосъждан, с ЛНЧ ***.

Подсъдимият О. А. бил правоспособен водач на моторно превозно средство. На 17.01.2020 г. от Република Турция му било издадено свидетелство за управление на МПС с № ***, за категориите „В“, „В1“, „М“,

„D1“ и „F“, със срок на валидност до 17.01.2030 г.

На 13.03.2023 г. подсъдимият А. се намирал в заведение „Флора“, находящо се в град Кърджали, заедно със своята съпруга св.Н. А. и брат си - св.А. Б..

Към 13.03.2023 г. свидетелите С.К.С., З.К.Ч., В.Я.Т. и А.Д.А. били служители на ОД МВР-Кърджали. Към същата дата св.С. бил назначен на длъжност „командир на отделение“ в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към РУ-Кърджали при ОД МВР-Кърджали, св.Ч. бил назначен на длъжност „полицай“ в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към РУ-Кърджали при ОД МВР-Кърджали, а свидетелите Т. и А. били назначени на длъжност „младши автоконтрольор“ I степен в група „Организация на движението, пътен контрол и превантивна дейност“ на сектор „Пътна полиция“ при ОД МВР-Кърджали.

За времето от 19.00 часа на 13.03.2023 г. до 07.00 часа на 14.03.2023 г. свидетелите С. и Ч. изпълнявали служебните си задължения по охрана на обществения ред и контрол на пътното движение на територията на РУ-Кърджали като автопатрул.

За времето от 19.00 часа на 13.03.2023 г. до 07.00 часа на 14.03.2023 г. свидетелите Т. и А. също изпълнявали служебните си задължения по охрана на обществения ред и контрол на пътното движение на територията на РУ-Кърджали като автопатрул.

Подсъдимият О. А. употребил наркотичното вещество канабис и алкохол, но въпреки това, вечерта на 13.03.2023 г. в гр.Кърджали той седнал зад волана на лек автомобил марка „*****“ с рег.№ **. В автомобила се качили св.Н. А. и св.А. Б. и тримата тръгнали от заведение „Флора“, находящо се в гр.Кърджали, като автомобила управлявал подсъдимият.

Вечерта на 13.03.2023 г. подсъдимият А. управлявал лекия автомобил марка „*****“ с рег.№ **, в който се возили св.Н. А. и св.А. Б. в гр.Кърджали по ул.„Булаир“. На кръстовището на ул.„Булаир“ и ул.„Екзарх Йосиф“, управлявайки превозното средство, О. А. преминал на червен сигнал на светофарната уредба с несъобразена скорост, продължавайки движението си по ул.„Булаир“. Минавайки на забранителен червен сигнал на светофарната уредба през посоченото по-горе кръстовище, той преминал покрай патрулния полицейски автомобил на свидетелите С.С. и З. Ч., които изчаквали на посоченото кръстовище да светне зелен сигнал.

Виждайки извършеното от подсъдимия нарушение по Закона за движение по пътищата, свидетелите С. и Ч. веднага пуснали звуков и светлинен сигнал на патрулния автомобил и последвали автомобила, управляван от А. по ул.„Булаир“, с намерение той да спре за проверка. Въпреки, че подсъдимият видял движещият се зад него полицейски автомобил с включен звуков и светлинен сигнал и разбрал, че трябва да спре

за проверка, той не го сторил, а продължил движението си по ул. „Булаир“ и на кръстовището, сформирано от улиците „Булаир“ и „Републиканска“, където също имало монтирана светофарна уредба, спрял на червен сигнал. Със служебния автомобил с включена звукова и светлинна сигнализация, полицейските служители С. и Ч. спрели в близост до управлявания от подсъдимия автомобил на кръстовището. Св.С. слязъл от патрулния автомобил и се приближил към колата на А. от неговата страната, като устно и със сигнал с ръка му разпоредил да отбие автомобила в страни на платното и да загаси двигателя.

Подсъдимият А. ясно разпознал, че от лявата му страна се намира полицейски служител, който възнамерява да му извърши проверка, но тъй като знаел, че управлява автомобила си под въздействието на алкохол и наркотично вещество канабис, не изпълнил полицейските разпореждания да отбие и да загаси двигателя, за да му бъде извършена проверката, а с цел да осуети същата, да избяга и да се укрие, погледнал св.С. и рязко потеглил с автомобила по ул. „Стефан Стамболов“ в посока към квартал „Възрожденци“ в гр.Кърджали.

Св.С. веднага подал сигнал по радиостанцията до колегите си, че лек автомобил марка „****“ с рег.№ ** не е спрял на подаден от него сигнал и е избягал в посока към квартал „Възрожденци“, като се движел по ул. „Стефан Стамболов“. Сигналът бил приет от свидетелите В.Я.Т. и А.Д.А., които се намирали непосредствено в края на Новия мост, находящ се на ул. „Стефан Стамболов“ от страната на кв. „Възрожденци“. Тогава свидетелите Т. и А. се позиционирали със служебния автомобил в центъра на сформираното кръстовище от ул. „Христо Ботев“ и ул. „Стефан Стамболов“ в гр.Кърджали и малко след това забелязали, че срещу тях се движи лек автомобил марка „****“ с висока скорост. Това бил лекия автомобил „****“ с рег.№ **, управляван от подсъдимия А., в който се возили неговата съпруга и неговият брат. Управлявайки автомобила, О. А. забелязал на кръстовището патрулния автомобил, в който се намирали свидетелите Т. и А. и за да избегне полицейската проверка, навлязъл в лентата за насречно движение, после в кръстовището на ул. „Стефан Стамболов“ и ул. „Христо Ботев“ и предприел завой на ляво, в посока към супермаркет „Алди-Г“. При извършения завой на ляво, управляваният от подсъдимия лек автомобил поднесъл, като водачът за секунди изгубил контрол над управлението му, но след това го овладял и продължил движението си по ул. „Христо Ботев“. Навлизайки в лентата за насречно движение и с маневрата завой на ляво, О. А. с управлявания от него лек автомобил създал реална опасност за живота и здравето на полицейските служители Т. и А., както и на пресичащите пешеходци.

Свидетелите Т. и А. включили звуков и светлинен сигнал на патрулния автомобил и незабавно последвали управлявания от подсъдимия лек автомобил по ул. „Христо Ботев“ в гр.Кърджали, с намерение да му извършат проверка. Управлявайки превозното средство, подсъдимият видял, че след него се движи полицейски автомобил с включен звуков и светлинен сигнал, с

които сигнали полицейските служители безспорно му указвали да спре за проверка. Въпреки това той не спрял, а продължил да управлява автомобила с бърза скорост. С патрулния автомобил, който бил с включен звуков и светлинен сигнал, свидетелите Т. и А. настигнали управляваното от А. моторно превозно средство в близост до Пицария „Ню Йорк“, находяща се на ул. „Христо Ботев“ в гр. Кърджали, където водачът спрял.

Св. Т. веднага слязъл от патрулния автомобил, приближил се до управляваното от подсъдимия превозно средство и му разпоредил да загаси двигателя и да слезе от него. Този път О. А. изпълнил полицейското разпореждане и загасил двигателя на автомобила.

В същия момент на място пристигнали и свидетелите С. и Ч.. В хода на извършената проверка св. Т. усетил, че подсъдимият лъха на алкохол. Той изпробвал О. А. с техническо средство „Дрегер 7510“ за употребата на алкохол, при което техническото средство отчело 0,63 на хиляда. След това подсъдимият бил отведен до РУ-Кърджали, където св. Т. го тествал с техническо средство „Дръг тест 5000“ № A R L K 0077, което отчело положителен резултат за наличие на наркотично вещество – канабис. Така било установено, че А. управлява автомобила след употреба на наркотично вещество канабис.

За констатираното нарушение на О. А. бил съставен АУАН с бл. № 891873/13.03.2023 г., който той подписал без възражения.

На подсъдимия А. бил издаден Талон за изследване с бл. № 124125 и впоследствие той бил конвоиран до МБАЛ „Д-р Ат. Дафовски“ гр. Кърджали, където отказал да даде кръв и урина за изследване употребата на наркотични вещества, за което бил съставен необходимия протокол и лист от извършен преглед.

Видно от приложените удостоверения за встъпване в длъжност, длъжностни характеристики, ежедневна ведомост и график, към инкриминираната дата С.К.С. е заемал длъжността „командир на отделение“ в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към РУ-Кърджали при ОД МВР-Кърджали, З.К.Ч. е заемал длъжността полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към РУ-Кърджали при ОД МВР-Кърджали, В.Я.Т. е заемал длъжността младши автоконтрольор I степен в група „Организация на движението, пътен контрол и превантивна дейност“ на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОД МВР-Кърджали, а А.Д.А. е заемал длъжността младши автоконтрольор I степен в група „Организация на движението, пътен контрол и превантивна дейност“ на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОД МВР-Кърджали.

Така възприетата фактическа обстановка се доказва по несъмнен и категоричен начин след анализ на дадените на досъдебното производство показания на свидетелите С.С., З. Ч., В. Т., А. А., С.М., Н. А. и А. Б.; АУАН с бл. № 891873/13.03.2023 г.; копие на свидетелство за управление на МПС;

Талон за изследване с бл.№ 124125; Протокол от 15.12.2022 г. за сервизна проверка на Drug test 5000; Протокол от 13.03.2023 г. за извършване на проверка за употреба на наркотични или упойващи вещества; Заповед № 23-1300-000077/13.03.2023 г. за прилагане на принудителна административна мярка; Заповед № 23-1300-000078/13.03.2023 г. за прилагане на принудителна административна мярка; Справка за нарушител/водач на подсъдимия; удостоверения за заемана длъжност на полицейски служители; типови длъжностни характеристики; график за работа на служители на сектор ПП-Кърджали за м. март 2023 г.; ежедневна ведомост; Лист за преглед на пациент в СО от 13.03.2023 г.; Заповед за задържане на лице от 13.03.2023 г.; Протокол за медицинско изследване от 13.03.2023 г.; справка за собственост на МПС; Справка за съдимост на подсъдимия; Декларация за семейно и материално положение и имотно състояние на подсъдимия, както и другите приети и приобщени по делото писмени и веществени доказателства. Установените обстоятелства се подкрепят изцяло и от самопризнанието на подсъдимия в съдебно заседание, одобрено от съда по реда на чл.372, ал.4 във вр. с чл.371, т.2 от НПК.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Подсъдимият О. А. е осъществил състав на престъпление по чл.343б, ал.3 от НК, тъй като на 13.03.2023 г. в гр.Кърджали управлявал моторно превозно средство - лек автомобил марка „****“ с рег.№ ***, след употреба на наркотично вещество - канабис. От обективна страна по делото е безспорно установено, че на 13.03.2023 г. в гр.Кърджали подсъдимият е управлявал моторно превозно средство, като това управление е било предприето след употреба на наркотично вещество. Според &1, т.11 от Допълнителните разпоредби на ЗКНВП „Наркотично вещество“ означава всяко упойващо и психотропно вещество, включено в списъците по чл.3, ал.2, т.1, 2 и 3. Наркотично вещество е и всяко друго природно и синтетично вещество, включено в списъците по чл.3, ал.2, т.1, 2 и 3, което може да предизвика състояние на зависимост и има стимулиращо или депресивно въздействие върху централната нервна система, предизвиква халюцинации или нарушения на двигателната функция, мисловната дейност, поведението, възприятията и настроението, както и други вредни въздействия върху човешкия организъм. Канабисът представлява наркотично вещество, няма легална употреба, пазар и производство и е под контрол съгласно Единната конвенция на ООН за психотропните вещества, ратифицирана от Р.България, както и съгласно ЗКНВП. Включен е в Списък I по чл.3, ал.2, т.1 от ЗКНВП и Списък I по чл.3, т.1 от Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични - “Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотребата с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната медицина”. Установяването на употребата на наркотично вещество е извършено при спазване на Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване употребата

на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози. Проверката на водача е извършена с техническо средство „Дръг тест 5000“, впоследствие деецът отказал да даде проби за изследване, поради което медицинско и химическо или химико-токсикологично лабораторно изследване не е извършвано. От субективна страна подсъдимият е действал виновно, при пряк умисъл, тъй като е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е общественотоопасните му последици и е искал тяхното настъпване.

Подсъдимият О. А. от обективна и субективна страна е осъществил и престъпния състав на *чл.270, ал.1 от НК*, като на 13.03.2023 г. в гр.Кърджали противозаконно пречил на орган на властта - С.К.С. - „командир на отделение“ в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към РУ-Кърджали при ОДМВР-Кърджали, З.К.Ч. - полицай в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към РУ-Кърджали при ОДМВР-Кърджали, В.Я.Т. - младши автоконтрольор I степен в група „Организация на движението, пътен контрол и превантивна дейност“ на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР-Кърджали, и А.Д.А. - младши автоконтрольор I степен в група „Организация на движението, пътен контрол и превантивна дейност“ на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР-Кърджали, да изпълнят задълженията си - по *чл.64, ал.1 от ЗМВР* - „Полицейските органи могат да издават разпореждания до държавни органи, организации, юридически лица и граждани, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции. Разпорежданията се издават писмено.“; по *чл.64, ал.2 от ЗМВР* - „При невъзможност да се издадат писмено разпорежданията могат да се издават устно или чрез действия, чийто смисъл е разбираем за лицата, за които се отнасят“; по *чл.67 от ЗМВР* - „Полицейските органи предотвратяват, пресичат, разкриват и разследват престъпления“; по *чл.70, ал.1, т.1 от ЗМВР*: „Полицейските органи могат да извършват проверки за установяване самоличността на лице: 1.За което има данни, че е извършило престъпление или нарушение на обществения ред“; по *чл.81, ал.2, т.1 от ЗМВР*: „Полицейските органи могат да извършат проверка на превозно средство и на вещите превозвани в тях, когато: 1.има данни за извършено престъпление или нарушение на обществения ред“, и по *чл.103 от ЗДвП*: „При подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата на контрол място и да изпълнява неговите указания“ - управлявайки в гр.Кърджали, по ул. „Булаир“ лек автомобил марка „****“ с рег.№ ***, не се е подчинил на отдадените разпореждания от полицейските служители С.К.С. и З.К.Ч. чрез светлинен и звуков сигнал от патрулния автомобил, а впоследствие и със сигнал с ръка от страна на С.С., съгласно *чл.64, ал.1 и ал.2 от ЗМВР* да спре на място с управлявания от него автомобил за проверка, а потеглил, впоследствие не спрял на подадените от страна на полицейските служители

В.Я.Т. и А.Д.А. звукови и светлинни сигнали за спиране от патрулния автомобил, не преустановил управлението на автомобила си, за да му бъде извършена проверка за управление на автомобила след употребата на алкохол и наркотични вещества и да даде достъп до същия, опитвайки се да избяга и да се укрие. От обективна страна, подсъдимият с действията си е осъществил изпълнителното деяние пречене на орган на власт да изпълни задълженията си, като това негово поведение е било противозаконно. Полицейските служители в създалата се ситуация са изпълнявали служебните си задължения по ЗМВР и ЗДвП, а именно охрана на обществения ред и контрол на пътното движение, но О. А. съвсем съзнателно ги е възпрепятствал да го проверят. Безспорно е също и обстоятелството, че свидетелите С.С., З. Ч., В. Т. и А. А. като служители на МВР се явяват орган на власт по смисъла на чл.93, т.2 от НК. От субективна страна подсъдимият е действал виновно, при пряк умисъл, тъй като е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е общественотоопасните му последици и е искал тяхното настъпване.

По наказанието:

При определяне на наказанието, което следва да се наложи на О. А. за престъплението по чл.343б, ал.3 от НК, съдът се ръководи от разпоредбата на чл.36 от НК относно целите на наказанието, съобрази предвиденото от закона наказание за престъплението, както и императивната разпоредба на чл.373, ал.2 от НПК, според която в случаите по чл.372, ал.4 от НПК, какъвто е настоящия, при постановяване на осъдителна присъда съдът определя наказанието при условията на чл.58а от НК. Освен посочените разпоредби, настоящият състав отчете степента на обществена опасност на деянието - типична за престъплението; степента на обществена опасност на дееца - невисока, предвид необремененото съдебно минало; смекчаващите отговорността обстоятелства - чистото съдебно минало на подсъдимия и младата му възраст; отегчаващите отговорността обстоятелства - проявената от подсъдимия упоритост и фактът, че при извършване на деянието е застрашил живота и здравето на двама полицейски служители и пресичащи пешеходци. Тъй като подсъдимият се съгласи съдебното производство да бъде проведено по реда на съкратеното съдебно следствие, направеното от него самопризнание не може да се отчита като смекчаващо вината обстоятелство (в този смисъл е ТР №1/06.04.2009 г. по т.д.№1/2008 г., ВКС, ОСНК), доколкото не е част от цялостното му процесуално поведение, а е факт едва на съдебното заседание по делото. В случая съдът прие, че наказанието следва да се определи при условията на чл.58а, ал.1 от НК, тъй като не са налице нито многобройни, нито изключителни по характер смекчаващи вината обстоятелства, които да мотивират прилагане на разпоредбата на чл.55 от НК. Затова и с оглед обуславящите отговорността обстоятелства, на подсъдимия бе определено наказание „лишаване от свобода” в минималния размер от 12 месеца. След редуцията от 1/3, съдът наложи на дееца наказание от 8 месеца „лишаване от свобода”. Налице са формалните изисквания на разпоредбата на чл.66, ал.1 от НК, тъй като О. А.

не е осъждан на „лишаване от свобода” за престъпление от общ характер, а срокът на наложеното му наказание е под три години. Същевременно, за постигане целите на наказанието и по-специално за поправянето на дееца, не е наложително той да изтърпи реално наложеното наказание и да бъде изолиран от обществото. Поради това изпълнението на наказанието „лишаване от свобода” бе отложено на основание чл.66, ал.1 от НК за срок от 3 години. На О. А. бе наложено и кумулативно предвиденото наказание „глоба” в минимален размер от 500 лв., съобразно имотното му състояние. По силата на чл.343г вр. чл.343б, ал.3 вр. чл.37, ал.1 т.7 от НК съдът постанови подсъдимият да изтърпи и наказание „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 12 месеца, с оглед обуславящите отговорността обстоятелства.

При определяне на наказанието, което следва да се наложи на О. А. за престъплението по *чл.270, ал.1 от НК*, съдът се ръководи от разпоредбата на чл.36 от НК относно целите на наказанието, съобрази предвиденото от закона наказание за престъплението, както и императивната разпоредба на чл.373, ал.2 от НПК, според която в случаите по чл.372, ал.4 от НПК, какъвто е настоящия, при постановяване на осъдителна присъда съдът определя наказанието при условията на чл.58а от НК. Освен посочените разпоредби, настоящата инстанция отчете степента на обществена опасност на деянието - типична за престъплението; степента на обществена опасност на дееца - невисока, предвид необремененото съдебно минало; смекчаващите отговорността обстоятелства - чистото съдебно минало на подсъдимия и младата му възраст; отегчаващите отговорността обстоятелства - проявената от подсъдимия упоритост при реализиране на престъпния състав и фактът, че при извършване на деянието е застрашил живота и здравето на двама полицейски служители и пресичащи пешеходци. Тъй като подсъдимият се съгласи съдебното производство да бъде проведено по реда на съкратеното съдебно следствие, направеното от него самопризнание не може да се отчита като смекчаващо вината обстоятелство (в този смисъл е ТР №1/06.04.2009 г. по т.д.№1/2008 г., ВКС, ОСНК), доколкото не е част от цялостното му процесуално поведение, а е факт едва на съдебното заседание по делото. В случая съдът прие, че наказанието следва да се определи при условията на чл.58а, ал.1 от НК, тъй като не са налице нито многобройни, нито изключителни по характер смекчаващи вината обстоятелства, които да мотивират прилагане на разпоредбата на чл.55 от НК. Затова и с оглед обуславящите отговорността обстоятелства, на подсъдимия бе определено по-тежкото предвидено наказание „лишаване от свобода”, ориентирано към минималния размер, а именно 6 месеца. След редукцията от 1/3, съдът наложи на дееца наказание от 4 месеца „лишаване от свобода”. Налице са формалните изисквания на разпоредбата на чл.66, ал.1 от НК, тъй като О. А. не е осъждан на „лишаване от свобода” за престъпление от общ характер, а срокът на наложеното му наказание е под три години. Същевременно, за постигане целите на наказанието и по-специално за поправянето на дееца, не е наложително той да изтърпи реално наложеното наказание и да бъде

изолиран от обществото. Поради това изпълнението на наказанието „лишаване от свобода” бе отложено на основание чл.66, ал.1 от НК за срок от 3 години.

Тъй като и двете процесни престъпления са извършени от подсъдимия О. А. в условията на съвкупност, преди да има вляза в сила присъда, за което и да е от тях, съдът на основание чл.23, ал.1 от НК му определи едно общо наказание, а именно най-тежкото от тях - „лишаване от свобода” за срок от 8 месеца, като на основание чл.66 ал.1 от НК отложи изпълнението на така наложеното наказание за срок от 3 години. Към определеното общо и най-тежко наказание, на основание чл.23, ал.2 от НК настоящият състав присъедини наказанието „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 12 месеца. На основание чл.23, ал.3 от НК бе присъединено и наказанието „глоба” в размер на 500 лв.

Така наложените по вид и размер наказания се явяват справедливи и достатъчни да оказат необходимото поправително и превъзпитателно въздействие върху личността на дееца, както и ще въздействат възпитателно и предупредително върху останалите членове на обществото.

Настоящата инстанция постанови след влизане на присъдата в сила, вещественото доказателство - 1 брой тестова касета от техническо средство „Drugtest 5000“ , да бъде унищожено като вещ без стойност.

Предвид разпоредбата на чл.189, ал.2 от НПК, направените разноси за преводач в досъдебното производство следва да останат за сметка на съответния орган, а разностите за преводач в съдебното производство следва да останат за сметка на съда.

По изложените съображения от фактическо и правно естество, съдът постанови присъдата си.

Съдия: